

156
-41179

Зоя НЕСТЕРОВА



КИЛ ХУРАЛҶИ





4-041179

Эпё тѣп хуламърти 1-мѣш номерлѣ гимназире чăваш чѣлхи вѣрентетѣп, ачасене чылай çул ас паратăп.

Акă ман аллăмра – Зоя Алексеевна Нестерова çыравçăн кĕске калавĕсем. Вĕсене тĕрлĕ ўсĕмри вĕренекеңсем вулама пултарасçĕ, çыравçăн сăнарлă, яка чѣлхипе çырнă калавĕсем питĕ кăсăклă, ачасене чунлă, аш-пиллĕ тунинчен ырри мĕн пултăр-ха пурнăçра. Зоя Алексеевна çаксене йăлтах шута илнĕ.

Хальхи 4-мѣш класс кĕнекинчи «Пахчара» юмаха вĕренекеңсем питĕ юратса вуласçĕ, аңа Зоя Алексеевна хайпанă. Çыравçă нумай пĕлет, тăврайăх, пурнăçа сăнана иллет. Шкулта йăмăрне асранăн сирĕн-тăврашă çук, вăл çул-салла... чăн-чăн çыравçă йăт, ачасене киле витер журакан çын.

ВОЗВРАТИТЕ КНИГУ НЕ ПОЗЖЕ
 обозначенного здесь срока

Эпё Зоя Алексеевна Нестерова калавĕсене килĕштеретĕп... калавĕсем илрĕклĕ ўссе ситенме пултараçĕ, тĕрĕс ўслитини парасçĕ.

Кĕнеке вăл... калавĕсене пичетленĕ сăнăкшĕн. Ачасене вуласа савăнчĕр-киленĕхĕр пĕсемпе. У çыравçăшĕн тă кăмăллă, çак... савăç.

күр КХЧ. 82 (= күр)

КИЛ ХУРАЛСЫ

Зоя НЕСТЕРОВА

Кил хуралси

күр

ТАЛЧАРА

УДК 821.512.111 - 93
ББК 84(2Рос=Чув) 6-4
Н-56

Нестерова З. А.

Н 56 Сторож (сказки и рассказы) Чебоксары, Издательство
«Новое время» – 2006. – 24 с.

Ч-41179
НАЦИОНАЛЬНАЯ
БИБЛИОТЕКА
ЧУВАШСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ПРОВЕРЕНО
2012

© Нестерова З. А., 2006

КИЛ ХУРАЛҘИ



пле умёнче пушне малти урисем җине хурса пысăк йытă выртать, килкартинче чупкаласа җўрекен пёчёк чёпсене хураллать. Акă җывăхри сарай җине хура курак пырса ларчё.

– Карр! Карр! Кампур! Пахча хыҗёнче ту-ут-лă шăмă выртать. Кайса ил, – карклатрё вăл.

– Мана кайма юрамасть. Эпё кил-җурт хураллатăп, – терё йытти пушне җёклемесёр.

– Карр! Карр! – карклатрё каллех курак сарай җийён сиккелесе. – Ял хыҗёнче йытăсем җуллă какай пайлаҗҗё. Сан валли те хаварнă. Кайса ил.

– Мана кайма юрамасть, эпё кил-җурт хураллатăп, – терё каллех йытă.

Хура курак җывăхах, сарай хёрринех пырса ларчё.

– Кампурр! Пăх-ха, курр! Кашкăр килет!

– Аҗта? – сиксе тăрса вăртах пушне пăрчё йытă.

Җакна кётнё курак тўрех чёпсем патне вирхёнсе анчё.

– Хам! – сикрё җавантах кил хуралҗи чее ултавҗă җине. Кăшт җеҗ инкеке лекетчё җаткăн вăрă хурах. Аран вёҗсе җёкленме ёлкёрчё.



ПАХЧАРА



ёр енне хёр ача пахчана җырла тёмё лартрё. Кунсем кёскелсе пычёҗ, хёвел ашшине җителёклё пами пулчё. Шăннă җёр җине шурă юр пёрчисем вёлтёртетсе анма пуҗларёҗ.

– Ай-яй, сивё. Шăнса вилетпёр эфир капла, – шухăшларё җырла курăкё.

– Манран ан хăра, – терё шурă юр унăн симёс җулҗийёсене тёлпён хупласа. – Капла сана Хёл Мучи те тивеймест, аскан җил те лăскаймасть. Җывăр, ан кулян.

Җапла хаяр хёл иртсе кайрё. Җырла тёмё хёвел ашшине туйса вăранчё.

– У-у, җуркунне җитнә-җке, – терә вәл пуҗне җәр җинчен җәклесе. – Халә хәвәртаһ үсес те ачасене тутлә җырлапа савәнтарас.

Пәхәт хайхи пәчәк тәм – ун йәри-тавра темән чухлә җум куракә шәтса ларнә. Вәсем ытла та васкаса үсме тытәнчәҗ.

– Пуҗтар җулҗусене! Мән сарәлса ларатән? Эсә җеҗ мар кунта, – терә пиҗен шәвәәр йәппипе пархатарлә куракә тирсе илсе.

– Эсир йәнәшатәр, – сәпайлән хирәҗлерә әна җырла тәмә. – Ку ман ыраң. җакәнта үсме мана хәр ача кәркуннех лартса, хәварчә.

– Ха, лартса хәварнә әна, – җиллессән мәкәртатрә шурут җирәп тымарәсене пур еннелле те тәсса. – Пәччен мән чухлә ыраң йышәнәтә.

– Эх, епле ачашласа үстереҗҗә хәшә-пәрисене... Пире акмаҗҗә те, лартмаҗҗә те. Хамәра хамәр упрамасан, тахҗанах пәтмелле, – терә мәян җырла куракәнчен хәвел җутине хупәрлама тәрәшса.

– Мәншән җаплах үпкелешетәр? – тәләнчә җырла куракә. – Эпә пәр усәсәр ыраң йышәнмастәп-җке. Манән ачасем валли тутлә җимәҗ үстөрмелле. – Вәл йәри-тавра ларакан тем тәрлә җумкуракә җине пәхса илчә. – Эсир хәвәр мән тәллевпе пурәнәтәр? җынсене мәнпе пуләшәс тетәр?

җак калаҗәва илтнә йытпырши, җәр җийән җәлен евәр шуса җырла тәмә патнелле җывхарчә.

– Ман тәллев сана җыхса хурасси, – җапла каларә те ыра куракә яваласа та илчә.

– Чипертерех пулпеш-ха, йытпырши, – илтәнчә җемҗе ачаш сасә. – Юратә-и тараватлә күрше җапла хәратма. Ан тив, вәл та пурәнәтәр, – кәна җинҗешке туналлә лачака куракә каларә. – Эсә, ыра күршәм, манран ан шиклен. Мана ыраң нумай кирлә мар. Эпә җәрмантармастәп, җәр җийән тәсәлса ыртатәп җеҗ. җулҗәмсем те вәтә, хәвел җутине хупәрлас җук.

Сисмерә те пархатарлә җырла тәмә, әна пур енчен те тәрлә сәмсәр җум куракә хупласа илчә. Йытпыршийә кунран кун ытларах та ытларах пәватә; пиҗен йәпписем вәҗәмсәр тирсе ыраттараҗҗә, лачака куракән вәтәркәке җулҗисем йәри-тавра сарәлса кайрәҗ, унтан җүлелле кармашма пуҗларәҗ; шурут хунав хыҗҗән хунав кәларәтә. “Пәтереҗҗә күсем мана. Хәвел

сутине те кураймастӓп. Ҷӓрти нӓрӓке те пӓтӓмпех вӓсем ӓмсе илещӓ”, – шухӓшларӓ Ҷырла курӓкӓ.

Телее, кӓҶсех пахчана хӓр ача пырса тухрӓ.

– Ай-уй! – ик аллине шарт Ҷапрӓ вӓл Ҷумкуракӓ айне пулна Ҷырла тӓмне асӓрхаса. Пӓчӓк кӓреҶе тытрӓ те пусларӓ усал харампырсене тӓпӓлтарма, кӓкла-кӓкла сирпӓнтерме. Ҷырла тӓмӓ Ҷӓмӓллӓн сывласа ячӓ, хӓвелеле курса симӓс ҶулҶисене ирӓклӓн хаваслӓн саркаларӓ.

– Тавтапуч! – пӓшӓлтатарӓ вӓл.

– Ҷӓлӓнтӓм тетӓн-и пирӓнтен? – юнарӓ ӓна Ҷӓрте татӓлса юлна пӓчӓк лачака курӓкӓ. – Савӓнма иртерех-ха. Пире пӓтерес тесен пайтах тапаланас пулать. Хӓр ачӓра малашне те Ҷапла хутран-ситрен ҶеҶ ас илсен, пурӓпӓр кунта эфир хуҶа пулатпӓр, пурӓпӓр тутлӓ ҶимӓҶ туса савӓнма памастпӓр.

Эсир мӓнле шухӓшлатӓр, ачасем? Хӓр ача ырӓ Ҷырла тӓмне Ҷумкуракран тасатса тӓма та манӓ-ши вара?

КИШӓР-МИШӓР



ӓран Ҷинче кишӓр ӓснӓ.

– Йӓлӓхтарчӓ пӓр вырӓнта ларса. Кайса Ҷӓрем-ха.

Кӓрше кӓрсе тухам, – шухӓшларӓ вӓл. Таплаттарчӓ

вара хӓй Ҷулӓпе. ХирӓҶ

мулкач сикелесе пырать.

– Эй-ей! Мӓнле тутлӓ апат киллет, – савӓнчӓ Чалӓш куҶ. – Кишӓр-Мишӓр, ӓҶталла Ҷул тытрӓн? – ӓйтать вӓл Ҷывӓхах пырса.

– Купӓста инке патне хӓнанана каятӓп-ха.

– Купӓста патне? – пушшех хӓпӓртесе ялтах сикрӓ мулкач. – Мӓн чухлӓ апат пулать!

– Кишӓр-Мишӓр мана та пӓрле илсе кай-ха, – ӓйтать вӓл.

– Атя, кайӓпӓр, – килӓшет кишӓрӓ.

УтаҶҶӓ хайхисем. Кӓршӓ пахчара Палкан ятлӓ йӓйтӓ пурӓннӓ. Мулкач Ҷывхарнине туяты те Ҷакӓ, тытӓнать вӓрме

– Хам! Хам!

– Ах, Кишӓр-Мишӓр! – тӓпах чарӓнать мулкач. – Вӓхӓт Ҷук манӓн хӓнасем тӓрӓх Ҷӓреме. Тепре куриччен! – вӓртах Ҷаврӓнать те вӓрманалла тапса сикет.



ЏАЛТАМАР!



илёк җулхи Аньәпа Лариса выляса-кулса урамран картишне кёчёс. Кёсех крыльца җинче Аня асламәшә курәнчә. Аллинче йәрәм җурәмлә хёрлө кушак җури.

– Ме, тыт, – тәсса пачё вәл әна Аньәна. – Җырмана, шыва кайса ярәр.

Нимён те шухәшламасәр, җаплах савәнса кулса хёрачасем анкартине тухрёс, җырма еннелле утрёс. Мён шухәшламалла... Аслисене итлес пулать. Мён тумаллине вёсем пурне те пёлеҗсё. Карта урлә каҗрёс. Акә вәл тарән җырма. Җеремленнә җырансенче җёнә симёс курәк шәтма ёлкёрнә ёнтё. Җанталәкё лайәх, әшә. Хёвел хёртсе пәхать. Пурҗән пек йәлкәшакан кәвак тўпере пёр пёлёт татәкё те курәнмасть.

Чәнкә җыранран икё хёрача асәрханса анчёс, шыв хёррине пырса тәчёс. Унта пәтранчәк җурхи шыв шавласа, васкаса юхать. Нихәҗсан та типмест вәл, анчах җулла шывё нумай мар. Тәп-тәрәскер, хуллен, кәмәллән шәнкәртатса чупать. Чәх та утса каҗмалла. Халё ирёлнә юр шывёпе вәйланнәскер, вәл тарән, унта кёме юрамасть, сётёрсе кайма пултарать. Юр та пётёмпех кайса пётмен-ха. Унта-кунта җырма кукрисенче шурә сапләксем пек курәнса выртать.

Аня шыв җывәхнех пычё те кәштах малалла ўпёнсе аллине вёсертрё. Шыв юхәмё пёчөк кушака самантрах җавәрса тытрё, шала-шала илсе кайрө.

– Мяс! Мяс! – кәшкәрса ячё мёскён чәмакка. Пёлёт тёслё кәвак куҗсөсем хәраса чарәлнә. Вәл хёрачасем җине пәхать, тилмёрет, чёнет, җәлма тархаслать. Васкавлә шыв хумё әна е җўлелле җёклет, е аялалла ывәтать.

– Мяс! Мяс-у!

Такам хыҗран тёртнө пек хёрачасем сасартәк хускалчёс, иккёшө те пёр харәсах кәшкәрса йёрсе ячёс те сивё шыва сирпёнсе кёчёс. Маларах тәракан Лариса аллине тәсрө, җәмламас йёпе чәмәрккана ярса тытса икё аллипе те хәй җумне җупәрларө, җырана сирпёнсе тухрө.

– Ах, мёскен, мёскён... Шеремет...

Халё мён тумалла ёнтё, тәна кёчёс хёрачасем. Каялла илсе каяс – асанне ятлама тытәнать. Кунта хәварас, пурөпөр таврәнать вәл. Йёри-тавра пәхса илчөс – инҗе те мар ўпёнтернө

вӑлашка вьртать. Пӑр-пӑр хӑрарӑм килти ӑпӑр-тапӑра чӑхеме илсе килнӑ ӗнтӑ. Лариса пӑр хӑрринчен ҫӑклесе уҫса пӑхрӑ, пушах.

– Ак ҫакӑнта, – терӑ вӑл.

Чӑтрекен кушак ҫурине вӑсем вӑлашка айне пытарчӑҫ. Вара каллех тем ҫинчен хаваслӑн пакӑлтатса килнелле утрӑҫ.

Хӑвел каҫ еннелле сулӑнсан Лариса каллех кушак ҫурине аса илчӑ. Мӑнле-ши вӑл унта? Хырӑмӑ выҫрӑ пулӑ. Холодильникрен кӑлпасси кӑларса касса илчӑ, хутпа чӑркесе урама тухрӑ. Аня та кунтах.

– Атя кушак ҫурине кайса пӑрахатпӑр.

– Атя.

Сиккипех вӑҫтерчӑҫ. Чупса ҫитрӑҫ. Валашка вьрӑнтах – анчах кушак ҫури ҫук. Ӑҫта вӑл? Тухса тарма пултарайман.

– Тахӑшӑ илсе кайрӑ-ши? – темшӑн пӑшӑлтатса ыйтрӑ Аня.

– Аха... Ҫапла. Илсе кайнӑ, илсе кайнӑ, – аллине ҫупса хаваслӑн сиккелесе илчӑ Лариса. Ай, савӑнӑҫ! Эпир ҫӑлтӑмӑр! Ҫӑлтӑмӑр!

АТУСЬПА МАРУҪ

Калав



ӑр ҫуллахи кун Аркашпа Анюта килне ашшӑн шӑллӑ Хветӑр пиччӑшӑ пычӑ. Пӑччен мар, йытӑпа. Йытти пысӑк, хӑрлӑ тӑслӑ. Ашшӑ картишӑнче вутӑ ҫуратчӑ. Тӑванне курсан вӑл пурттине каска ҫине тӑрӑнтерчӑ те хирӑҫ утрӑ. Пӑрте кӑмесӑр вӑсем сулхӑна крыльца ҫине ларчӑҫ. Йытти хуҫин ури патне тӑсӑлса вьтрӑ. Пилӑк ҫулхи Аркашпа виҫӑ ҫулхи Анюта, ҫывӑха пыма шикленсе, ун ҫине аякран пӑхса тӑчӑҫ.

– Ну-кӑ, килӑр-ха кунта, – чӑнчӑ вӑсене ашшӑ.

– Килӑр, килӑр, ан хӑрӑр. Сире тивмест вӑл, – терӑ Хветӑр пиччӑшӑ те йытти ҫине кӑтартса.

Ачасем хӑюсӑррӑн ҫывхарчӑҫ.

– Ну, Атусь, паллаш. Малашне пӑрле выляма тивет сире, – терӑ Хветӑр пиччӑшӑ йыттине.

Лешӑ юлхавлӑн ҫӑкленчӑ те Аркашӑн хӑй енне хӑра-хӑрах тӑснӑ алӑ тупанӑ ҫине малти урине хучӑ. Анюта ашшӑ хыҫне пытанса йӑрсе ячӑ.

– Ну-ну, – аллисем җине җөкләрә аһашә. – Атусь – лайах йытә. Аһютаһна юрататә вәл.

Ҙав самантра, пахча аләкә айәнчен хәсәнсе, картишне ула җурәмлә Марусь кушак кәчә те васкамасәр кәлет еннелле утрә.

– Хр-р-р! – картаһ туртәнчә йытә. Ачасем сывласа илме те, куҗ хупма та әлкәреймерәҗ, тұрех кушак еһне сирпәнчә. Марусь вара... Хәранипе тапса сикрә тетәр-и аһа? Ҙук. Йытә еһне вәрт җаврәнчә те, хәрушһән җашлатса, вәйлә тәшманне пәррех питәнчен яһлаттарса ячә. Атусь каялла сикрә. Маруҗә вара һимән пулман пекех җаврәнчә те васкамасәр хәй җуләпе уттарчә. Намәсланһә йытә, җынсем умәнче ятне ярас килмерә пулә җав, хаяррән хәрлашса каллех кушак еһне талпәнчә. Маруҗ пуҗне пәкрә, җурәмне пәкә пек аврә. Хаяррән ялкәшакан куҗне йытә җине тәлләрә те, җивәч шәләсене йәрсә иккәмәш хут җашлатса ячә.

– Х-х-х!

Кушаксен сөхрине хәптәрма хәнәһнә пысәк вәйлә Атусь, һим тума аптраса, пәр вярәнта тапәртатса илчә. Вара пуҗне чикрә те аяккалла пәрәнса утрә.

– Ну, куш-ак! – тәләнһипе пуҗне сулкаларә Хветәр пичче. – Ну, маттур! Курман әпә халиччен кунашкал кушак. Әй, Атусь, кил-ха кунта! Мән пуҗна пәратән? Намәс-и куҗран пәхма? Ай-йәй-йәй!

Савәнһә Аркаш алә җупса ячә. Аһюта тәчә те хавасланһә пит-куҗла пәчәк тусә хыҗһән пүрте кәрсә кайрә. Ачасен ашһә те мәйәх айән кәмәллән кулса илчә.

– Әслә йытә, – терә хуҗи айәпләрах сасәпа. – Пурне те әһланатә, хушһине пәтәмпех итлет. Пәр җитменләх пур – кушака юратмасть. Куратә җәҗ – хутә мәнле кәшкәр, хутә мән ту... Ну... Маруҗ пирки ан шикленәр... Тивмест вәл аһа, тек пымасть ун патне...

Виҗә эрне – Хветәр пиччәшәпе инкәшә курортран таврәһниччен – пурәнчә Атусь Аркашпа Аһюта патәнче. Кушакһән пулсан – те пур вәсен киләнче җак җәрсәр йытә, те җук – җаврәнса та пәхмасть. Ҙүрет хәйне кирлә пек. Йытти вара – намәса тұсеймесәр-ши, Маруҗа картишәнче курсанах, үплене пытанатә, вьртатә вара җывәрһә пек пулса, кури куҗа курмәш туса.

Вәт җавән пек Аркашпа Аһютән Марусь ятлә кушакә.

АВТАТТИ КУНЁ



втатти кунё автан ёсмелёх шыв курәнсан пахча симиёс аһса пулать", – теҫсё. Ҙапла, ҫёр ёҫёпе пурәннә ҫын сём авалтан Автатти кунне – хальхи календарьпе пуш уйахён вун таваттамёшне – ас туса пурәннә. Мёншён-ши? Мёншён тесен пуш уйахён вун таваттамёшёнче сивё хёлпе аша ҫур вай виҫме тытаҫава тухаҫсё имёш. Хәшё ҫёнтерет – ҫуллахи ҫанталак мёнле пуласси ҫавантан килет-мён.

Ку юмаха мана тахқан асатте каласа паначчё. Асатте хайён аслашёнчен илтнё-и тен. Акә мёнле пулса иртнё ҫав тытаҫу пёр ҫул.

Сивё Мучи хайён пәр керменне таврәнчё те юртан тунә шапшурә кәпка вырәнё ҫине лаплатрё, канәсҫәррән ҫавәрәнкарарё, йывәррән сывла-сывла ячё. Хёвел канәҫ памасть аһа. Хаяр хёл ларсан хайён аша пайәркисене ҫёр ҫине яма чарәннәччё-ха вәл. Халё акә Ҙутә Ҙуркунне ҫывхарать. Ҙавна пула пачах итлеми пулчё Сивё Мучие сарә Хёвел. Иртерех тәрать, каярах анса ларать. Кәвак тупене ҫўлерен ҫўлерех хәпарать. Ҙутә пайәркисене кәна мар, ашшине те ҫёр ҫине кунран кун ытларах та ытларах асатма тытәнчё. Кәпка юр сивё Мучи юратнә шурә тёсне ҫухатрё ёнтё, тёксёмленсе ҫўхелсех пырать. Вырәнән-вырәнән ашша тўсеймесёр йёрсе ярать те, шыв кўлленчөкөсем хәварса пачах ҫухалать. Анчах Сивё Мучи парәнасшән мар-ха. Ир-каҫ, Хёвел инҫетри ҫёрсем хыҫёнче каннә чух, вәл каллех хайне вайлән туять, яланхи пекех хуҫаланма пәхать. Хавшанә юра шәнтса хытарать, ҫёнёрен сапса шуратать, шыв кўлленчөкөсене пәрлантарать, ҫаралнә йываҫ турачөсене шурә пас пёрчисемпе хупәрлать, е асар-писер ҫил кәларса ярать. Кәвак тупене хупәрласа вёҫет, ахәрашать, пётёрёнет вара лешё. Тепёр чух, хёллехи пекех, урамсенче юр кёрчөсем хыва-хыва лартать. Анчах темле тәрәшсан та усси сахал ҫав. Пёрре те хәрамасть Сивё Мучирен ҫутә питлё Ҙуркунне, хәвалать аһа ҫурҫөрелле. Каяс килмест шурә сухаллә Сивён темиҫе уйах хуҫаланнә вырәнсенчен, тәнчә-тәнчә ывәнать вәл ашапа кёреҫе те. Паян акә тўсеймерё, кәштах канам-ха тесе пәр керменне таврәнчё. Вәхәт нумай та иртмерё, вичкён ҫил вәркәшса кёчё.

– Сивё Мучи! Тәр-ха, тәр, – терё вәл. – Эсё, мён, мантән-им ыран мёнле кунне?

– Мёнле кун? – куҗне уҗрә лешә.

– Ыран Автатти кунә, – пёлтерчә җил.

Җакна илтсен Җурҗәр хуҗи ялтах тәрса ларчә.

– Ай-яй-яй! Җывәрса юлаттам вёт, – шухашларә вәл.

Вәр-вар тумланчә: йәлтәр-йәлтәр кәрәкне тәхәнчә, шап-шурә җәләкне пуҗә җине пусса лартрә, пәр туйине илчә те керменәнчен тухрә.

– Эй, сивә ачисем! Пысәккисем, пәчәккисем! Пурте кунта, ман пата пухәнәр! – чәнсе илчә вәл хәйән җарне. – Ыран Автатти кунә! Пәлетәр-и эсир җакна?

– Пәлетпәр! – илтәнчәҗ сасәсем.

– Ас тәвәр, хытә тәрәр. Пәр әшә пайәрка та җәр җине ан үктәр. Вара эфир су кунәсене те хамәра пәхәнтартпәр.

– Җәнтеретпәр! Җәнтеретпәр! – каллех янраса кайрәҗ мухтанчәклә сасәсем.

Әнтә каҗ пулчә, ялкәш хәвел җәр хыҗне канма кайрә. Сивә Мучие җакә җеҗ кирлә. Вәл хулпуҗҗине маттуррән выляткаласа илчә те еҗе тытәнчә. Чи малтан тавраләха җәра тәтре карса илчә. Унтан тәксәм йывәҗ турачәсем пасарса шуралчәҗ. Уйәх җутинче тәрлә тәспе ялтәртатса җунма тытәнчәҗ. Унтан Сивә Мучи чүречесем җине вәрчә, вара вәсем җүлтенех шурә үкерчәксемпе тәрленсе хупланчәҗ. Пәчәк шыв күлленчәкәсем шәнса чул пек хытса ларчәҗ. Ваксем җутә пәрпа витәнчәҗ. Җулсем пәрлакланчәҗ.

Шыв тәпәнче җывәрәкан пулә вәрәнчә те, җуркунне килчә-ши тесе җүлелле җәкленчә, анчах Сивә Мучие курса хәвәртрах каялла чәмрә, кайәк-кәшәк йәвине кәрсе пытанчә. Вильәх-чәрләхе җынсем әшә витесене хупрәҗ, пүртсенче вутә хутса ячәҗ.

– А-а, хәратәр-и? Кәтартәп әпә сире җуркунне кәтме! – шарт җапрә савәннә Сивә Мучи пәр туйипе. Акә вәл ялтан яла, хуларан хулана җүрет, туйипе е пүрт пәренисене шаккаты, е җәре җапса шартлаттараты.

– Илтетән-и, Җуркунне, епле хәватлә әпә?

Җәрәпе хуҗаланчә юр сухаллә Мучи, җәрәпе хәй вәйәпе мухтанчә.

Җуркуннен еҗә мәй таранах. Җак кунсенчен кәнтәр енчен хура курак вәҗсе килмелле. Әна кәтсе илес пулаты, ан шәнтәр тесе сивә җанталәка кәшт та пулин йәвашлатас пулаты. Әшә енне вәҗсе кайнә ытти кайәк-кәшәк те тәван җәршыва таврәнашән

хыпаланать. Йӱва ҫавӱрса чӑпсем кӱларас пулать, Кӱнтӱрти ҫилпе калаҫса татӱлмалла. Час-часах вӑртӑр ку еннелле. Хальлӑхе ҫурҫӑр ҫилӑ ытларах хуҫаланать-ха кунта. Сивӑ юра ҫӑр ҫийӑнчен тасатмалла. Ҫитет, тек ӱсен-тӱрана хупласа ан ырттӱр. Шыв-шура та пӱртан ирӑе кӱлармалла. Йывӱҫсем те тахҫанах ҫуркуннехи ашша кӑтеҫҫӑ. Вӑсен те папка ҫурса симӑс ҫулҫисемпе тавралаха илемлетмелле. Ҫапла, пур ҫӑре те ӑлкӑрес пулать ҫуркуннен. Васкать вӱл, питӑ васкать. Вӱхӱт кӑтмест.

– Ырӱ, ҫутӱ Ҫуркунне! Ыран Автатти кунӑ. Манман-и эсӑ?

– Манман-и?.. Манман-и? – асӱрхаттараҫҫӑ аӱна пурте: ҫынсем те, кайӱк-кӑшӑк те, йывӱҫ-курӱк та. Ҫук, асрах тытать-ха Ашӱ Ҫур Автатти кунне.

– Хаяр кӱҫалхи Сивӑ Мучи. Вӱйӑ те сахал мар уӱн. Ҫирӑп тӱр, ан парӱн, – астутарчӑс аӱна вӱрманти тискер кайӱксем те.

– Эпӑ те пӑччен мар. Ман енче асамлӱ хӑвел. Авӱ ашӱ ҫил те вӑссе килчӑ, – лӱплантарчӑ тавралаха Ҫуркунне. – Эсир те мана юрататӱр, чӑнетӑр, кӑтетӑр. Ҫав юрату та мана кӑрешӱре вӱй парать.

Акӱ пӱрланӱ ҫӑр хыҫӑнчен хӑвел ҫаври кармашса пӱхрӑ, “Мӑнле эсир унта? Шӱнса вилмерӑр-и?” – ыйтрӑ вӱл ҫутӱ пайӱркисене йӑри-тавра сапаласа ярса.

– Ҫук, вилмен! Кӑтетпӑр сана. Хӱвӱртрах ҫӑклен, – илтӑнчӑ ҫӑр ҫинчен.

– Эй, Ҫуркунне! Автатти кунӑ пуҫланчӑ. Атя, тух кӑрешӑве! – каллех шарт ҫапрӑ туйипе Сивӑ Мучи.

– Халех! – январӑ уҫӱ сасӱ. – Хӑвел! Васка хӱпарма. Паян пирӑн ҫӑр ҫинче автан ӑсмелӑх шыв кӱтартас пулать.

– Илтӑрӑм. Аӱнлантӱм, – терӑ те Хӑвел сивӑпе шӱнса шуралӱн тӱпенелле улӱхма тытӱнчӑ. Ашӱ пайӱркасем аялалла васкаса чупрӑс. Анчах ҫитеймерӑс вӑсем ҫӑр ҫине. Сыхӱ тӱракан Сивӑ Мучи ҫарӑ ҫавӱнтах мӑнпур ашша ҫавӱрса илчӑ. Ҫакна курса хӑвел тата та ҫӱлерех ҫӑкленчӑ. Ылтӱн пайӱркасем ашӱнсах, йышлансах пыраҫҫӑ. Вӑҫӑ-хӑррисӑр, ҫӑршерӑн-пиншерӑн ҫула картласа тӱракан сивӑ вӱй ҫине вирхӑнеҫҫӑ.

Ҫапла кӱнтӱрла иртрӑ. Юлашкинчен, хаяр ҫар сайралма пуҫларӑ. Ҫук, тек вӱй ҫитереймест вӱл ашӱ пайӱркасене тытса чарма. Акӱ вӑсем ҫӑр ҫине персе ҫитрӑс. Ҫуркунне вӑсене хапӱл тусах кӑтсе илчӑ. Мӱнкӱмӱллӱн йӱлтӱртатса ыртакан ҫӑнӑ юр ҫине сапаларӑ, шӱнӱнӱ сывлӱша, йывӱҫсене пачӑ. Ӕнтӑ вильӱх-

чёрлѣх тѣттѣм витерен хѣвел питтине туха-туха тѣчѣ, кайѣк-кѣшѣк, турат ѣинчен турат ѣине вѣѣе-вѣѣе, хаваслѣн чѣвѣлтетме тытѣнчѣ. Чѣрече кантѣкѣсем ѣинчи шура ѣкерчѣксем ѣухалчѣѣ. Сивѣ Мучи вара, вѣйсѣрланнѣ ѣарне пухса, ѣурѣѣрелле чакма пусларѣ. Шѣнса пѣрланнѣ юр та кѣпѣшкаланса хавшасах пычѣ, юлашкинчен тѣсеймерѣ, – йѣрсе ячѣ. Вара ѣуртсем ѣинчен сивѣ ѣутѣ тумламсем юха-юхма анчѣѣ, хѣвел ѣинче шыв кѣлленчѣкѣсем йѣлтѣртатма тытѣнчѣѣ. Сивѣ Мучи каллех хѣйѣн пѣр керменне тарса пытанчѣ.

ѣутѣ ѣуркунне ѣшшине тараватлѣн салатрѣ – кама кирлѣ илѣр, савѣнѣр!

ѣна саламлама ѣынсем те урама тухрѣѣ.

– И-и, автан ѣѣмелѣх ѣѣѣ мар, вѣкѣр ѣѣмелѣх те шыв пур паян, – хаваслѣн калаѣса илчѣѣ вѣсем.

Анчах яланах ѣапла пулмасть ѣав. Тепѣр чух Автатти кунѣ сивѣ хуѣаланать. Пѣр тумлам шыва та кураймастѣн ун пек чух пуш уйѣхѣн вун тѣваттѣмѣшѣнче тулта. Савѣннѣ Сивѣ Мучи савѣн пек ѣул ѣурѣѣре кайса пытаннинчен хѣйѣн ѣарне ѣуркуннехи, ѣуллахи кунсем ѣийѣн салатать тет. ѣѣреѣѣ тет вара сивѣ ачисем ѣшѣ ѣанталѣка пѣсса. Хѣвел хѣртсе пѣхать пулин те, е сивѣ ѣил вѣркѣшса вѣрет, е сивѣ ѣумѣр ѣуса каять. ѣссе савѣнтараймасть вара пахча ѣимѣѣ ѣынсене. Хѣяр ѣук, вѣл ѣитѣнеймесѣрех кукарѣлса саралса ларать, помидор хуралса ѣѣрме тытѣнать.

ѣапла, ѣулла пахча ѣимѣѣ ѣнасси Автатти кунѣ ѣшѣ е сивѣ пулнинчен килет теѣѣ. Тен, ѣненместѣр эсир ѣавна? Апла пулсан хѣвѣр сѣнаса пѣхѣр.

ѣѣНѣ ѣУЛ КАѣѣ



ѣм вѣрманта, пысѣк ѣавра усланкѣ ѣывѣхѣнче ѣусекен йывѣѣсем хушшинче пѣр хѣллехи ир ѣакѣн пек калаѣу пусланнѣ:

– Кѣѣех ѣѣнѣ ѣул ѣитет. Уяв йѣркелесчѣ, – тенѣ ѣамрѣк Вѣрене юнашар ларакан йѣрѣс Хурѣна.

– Эпѣ те савѣн ѣинчен шухѣшлатѣп, – хуравланѣ лешѣ. – Ах, уяв! Илемлѣ юрѣ, вѣйѣ-кулѣ. Мѣн тери лайѣх! ѣапах пурте пирѣнтен килмест-ѣке. Чѣрѣшсем мѣн тейѣѣ-ши?.. Малтан ѣавсемпе калаѣса пѣхас пулать.

– Уявне хаваслансах йёркелёттёмёр-ха, – сәмах хушнә чәрәшсенчен пёри. – Анчах тәхәнма җенё тум кирлө-җе. Унсәрән Хёл Мучи кәмәлсәрланма пултарать. Эй, сивё җил! Җитет сана усәсәр вәркәшса җүреме. Вёҗ-ха малалла, кала юр пөлөчөсене, килчөёр, пуләшччәр пире.

– Юрө, – тенё те сивё җил, җурҗёр еннелле вёҗсе кайнә.

Чәнах та, вәхәт нумай та иртмен, кәвак түпене төксём йывәр пөлөтсем хупәрласа илнө. Сывләшра темён чухлө шура юр пёрчи вёлтөртетме пусланә. Симёс тумлә лапсәркка хырсемпе чәрәшсене шап-шура пёркенчөкпе вите-вите хунә.

– Пирён туратсем яка, вёсем җинче юр пёрчисем тытәнса тәраймаҗҗө. Сивё хёл, тархасшән пуләш. Пирён те җенё җула илемлө тупма кётсе илес килет, – тенё ытти йывәҗсем.

– Юрө, юрө. Тәхтәр кәштах, – ләплантарнә вёсене хёл.

Каҗ пулсан тавраләха җәра төтре карса илнө. Ир enne җанталәк уяртнә, сивөтнө. Хёвел куҗне уҗса җёр җийён җөкленнө җеҗ – эй, телөнтөрмөш! – хура вәрман шап-шура җенё тумөпе киленсе, хуллен хумханса ларнине курнә.

– Эй, тавраләх! Манран та парне туян, – тенё те Хёвел җутә пайәркисене җёр җийён сапаласа янә.

– Ах, мён тери чипер эфир, – пәшәлтатнә йывәҗсем. – Мён тери чипер.

– Җапла, кёҗёр җенё җул җуралать. Хәвәртрах хатөрленес пулать, – шавланә йывәҗсем. – Чәрәшсем, сирөnten хәшө елка пулас тет?

– Эфир чи илемлине суйларәмәр. Акә вәл, – кәтартнә лөшсем ушкәнра тәракан лапсәркка туратлә йәрәс чәрәш җине.

– Хәвәртрах капәрлатас пулать. Елкәшән шап-шура тум җителөксөр. Аҗтан тулас тетөр-ха хитре теттөсем? Э? – вёҗөмсөр чакәлтатма тытәннә чакак вәрәм хүрине йкәл-якәл вылятса.

– Ман темиҗө сапака юлнә туратсем җинче. Татса җакәр, – сөннө Пилөш.

– Эпө те җырласене паратәп, – тенё Палан.

– Манән та йөкөлсем пур... Пурне те илөр...

– Чакак, аҗта җак сан йәву? Унта темён чухлө йәлтәркка япала пур теҗҗө, – хутшәннә калаҗәва тин кәна вёҗсе пынә Улатакка.

– Мён?! – ялтах сикнө җакна кётмен чакәлти. – Җапла, пур ман пуянләх. Эпө сирөн пек ним җук кайәк мар. Төкөр катәкө

те пур, ҫутӑ кашӑк аври те, йӑлтӑркка тӑме те... Анчах эпӗ ӑна хам валли пухнӑ. Памастӑп. Никама та памастӑп!

– Юрӗ-ҫке, юрӗ. Лӑплан. Никам та вӑйпа туртса илмест сан пурлӑхна. Унсӑрӑнах, пӑх-ха, епле капӑр халӗ пирӗн елка. Хитре кайӑксене чӗнетпӗр. Вӗсем ларсан тата та чиперленет.

Ҫапла хӗллехи кун вӗҫленсе пынӑ. Хӗвел юлашки хӗрлӗ пайӑркисене пуҫтарса илнӗ те тӗксӗм ҫӗр хыҫне канма анса кайнӑ. Тӗттӗмленме пуҫланӑ.

– Епле-ха ҫутӑсӑр? Унсӑр мӗнле уяв пултӑр? Капла пирӗн тум та йӑлтратмасть, – пӑлханма тытӑннӑ йывӑҫсем.

– Эпӗ ҫутӑ мар-и вара? – кармашса пӑхнӑ тулли Уйӑх. Ҫӗкленнӗ те кӗмӗл ҫутине вӑрман ҫийӗн салатнӑ.

– Ах, уйӑх, ҫӑлтӑрсем!.. Ку пушшех лайӑх, пушшех интереслӗ, – пӑшӑлтатса илнӗ ҫамрӑк Вӗренепе йӑрӑс Хурӑн.

Ӗнтӗ хӑнасем пуҫтарӑнма пуҫланӑ. Чи малтан чакак персе ҫитнӗ.

– Килеҫҫӗ, килеҫҫӗ, – хашка-хашка чакӑлтатма тытӑннӑ вӑл. – Мӗнпур вӑрманна вӗҫсе ҫаврӑнтӑм. Пурне те систертӑм. Пурте пӗлеҫҫӗ халӗ уяв пуласса. И-и, ара... Эпӗ пулмасан, кам пулӑшатчӗ-ши сире...

Чакак хыҫҫӑн ытти кайӑксем те вӗҫсе килнӗ. Хура-шурӑ-сарӑ тумлӑ кӑсӑясене, хӗрлӗ пӗсехеллӗ уйӑпа, тем тӗслӗ хитре тӗклӗ, капӑр шӑкӑлчипе, пӗчӗк чӗпписене хӗллехи сивӗре кӑларма хӑраман, йӑмӑх кӗлетке-ҫурӑмлӑ, кукаґр сӑмсана тӑрех елка ҫине ларма сӗннӗ. Вӗсем хыҫҫӑн тӗрлӗ тискер кайӑк ҫурисем те чупса ҫитнӗ. Икӗ пӗчӗк уяв, пурӑш, пӑши пӑрушӗ, кашкӑр, мулкач, тилӗ. Малтан вӗсем уҫланка тухма вӑтанса, пӗр-пӗрне тӗрткелесе тӑнӑ, каярахпа хӑюлланнӑ. Пуҫланнӑ вара хаваслӑ уяв каҫӗ. Кайӑксем илемлӗ юрӑ янӑратнӑ, чакак балалайка каланӑ, хӗрлӗ тӑпетейлӗ улатакка параппан ҫапнӑ. Тӑватӑ ураллӑ ҫӑмламас пӗчӗк хӑнасем те кашни хӑй пултарулаҫне кӑтартма тытӑннӑ: кайри урисем ҫине ҫӗкленсе ташланӑ, пуҫ хӗрлӗ тӑрса утнӑ, сикнӗ, чӑкӑл-макӑл йӑваланнӑ.

Акӑ вӑрманта унта та кунта шарт та шарт туни илтӗнсе кайнӑ. Кӑна йывӑҫсем хыпар янӑ: Ҫӗнӗ Ҫул ҫуралнӑ! Вӑл кунталла килет! Кӗҫех шап-шурӑ вӑрӑм сухаллӑ, йӑлтркка кӑвак кӗрӗклӗ Хӗл Мучи курӑннӑ.

– Ҫӗнӗ Ҫул ячӗпе саламлатӑп! – тенӗ вӑл уҫланкӑ варрине тухса.

– Ҫӗнӗ Ҫул ячӗпе! Ҫӗнӗ Ҫул килчӗ! – савӑннӑ пурте.

Хаваслă кевĕ янăранă, Хĕл Мучи те чăтайман, ыттисемпе пĕрле ташша яра панă. Çапла чунтан хавасланнă вăхăтра сисмен те – выçă кашкăр сикнĕ тухнă. Çивĕч шăлĕсене шач тутарнă та çăткăн куçĕпе йĕри-тавра пăхса илнĕ. Шавлă уçланкă самантрах шăпланнă. Сехри хăпнă кайăк-кешĕк çўлерех туратсем çине вĕçe-вĕçe ларнă. Тискер кайăк çурисем, çăланăç шыраса, Хĕл Мучи патне ыткăннă. Шурă турачĕсене унталла-кунталла сулкаласа савăнакан йывăçсем те пĕр вырăнта хытса тăнă... Мĕн пулĕ ĕнтĕ? Эй, мĕн пулĕ?

– Ан хăрăр! – илтĕннĕ кĕтмен çĕртен хаваслă сасă. Кăвак кашкăр тирĕ шуса аннă та, ун ашĕнчен, ахăлтатса-кулса, шурă мулкач сикнĕ-тухнă. Вăт мыскараçă! Вара ытти çамламас хăнасем те кула-кулах çири тирĕсене хыва-хыва пăрахма тытăннă. Кашкăр çури – тилĕ, упа – чĕрĕп пулса тăнă, пурăш тилĕ тирне тăхăннă иккен.

Унтан Хĕл Мучи кĕсйинчен шап-шурă пĕчĕк тутăр кăларнă та аяна силлесе кăпăшка юр çине саркаласа хунă.

– Асамлă çи витти! Пурин валли те тутлă кучченеç кăларса хур! – тенĕ вăл хыттăн. Каланă кăна – темĕн тĕрлĕ апат-çимĕç тухса выртнă.

– Илĕр! Ан вăтанăр! Кама мĕн килĕшет, – тенĕ каллех тарават Хĕл Мучи.

Хăнасен йышĕ ўссех пынă пулин те, тутлă çимĕç иксĕлмен...

Ир енне тин хăнасем килĕсене саланма пуçланă. Халь кăна вăраннă çиле çеç уяв вĕçленни килĕшмен. Пушанса юлнă уçланка вирхĕнсе кĕрсе, вăл хайĕн ĕмĕрхи юррине тăсса янă, шăхăрнă, ташланă. Аяна итлесе йывăçсем те унталла-кунталла сулкаланнă. Вĕсен шап-шурă уяв тумĕ, уйăх çутинче кăваккăн йăлтăртатса пĕчĕк юр пĕрчисем пулса саланнă, сывлăшра çаврăна-çаврăна вĕçнĕ.

ХАСТАР МĂРЛУШ



урăнать, тет, пĕр килте кушак çури. Хĕрлĕ тĕслĕ çамламас тумĕ хĕвел çинче кăвар пек йăлкăшать, çилпе вĕл-вĕл тăвать. Çивĕч, çамăл кушак. Выляс тесен каçсах каять, шăшисене кунĕн-çĕрĕн хăвалать. Чупса ывăнсан, арча çине сиксе хăпарса, сехечĕ-сехечĕпе çывăрать.

Ашĕнче унăн пĕчĕк çеç мотор пур тейĕн, çурăмĕнчен ачашласанах мăрр-мăрр тума тытăнать.

– Ах, Мәрлуш! Чипер пёчөк Мәрлуш! – тет пёррехинче хёрача, таватә ураллә тусне ачашласа.

Ҙавәнтан пусласа кушак җурине пурте Мәрлуш тесе чёнме тытәнаҗҗё.

Пёррехинче Мәрлуш, шәши тытаймәп-ши тесе, тёттём келете йәпшәнса кёрет. Пәхәть: урайёнче халиччен курман темёнле чёр чун чупкаласа җурет. Урисем кёске, хури вәрәм. Куҗё сәхә, тем шыраса, вёҗём унталла-кунталла пәхкалать. Сывләш җавәрса пәшәлтатрё шәши. – Хуҗа хёрён юратнә пуканине Йёкерук хәй шәтәкёнче тарҗәра усрать... Курсан, шелленипе кәшт җеҗ йёрсе ямарәм. Тумё җётөк-җатәк. Кунён-җёрён йывәр ёҗпе асаплантарать, тулли михёсем, пысәк карҗинккасем җөклет, тем тёрлө апат-җимёҗ чыхса тултарнә пүлмесене тасатса уҗәлтарать, нумай пүлёмлө пүрте тирпейлет. Пёчөк йёкехуресене те вәлах пәхәть. Чәркәш Йёкерук вёҗёмсёр хирёлет, ялан мёнле те пулин кәлтәк тупса күрентерме тәрәшәть. Хёнеҗҗё әна, мёскёне... Ҙурисем те амәшёнчен юлмаҗҗё. Ҙивёч чёрнисемпе җара уринчен, аллинчен чёрмелесҗҗё, шёвёр шәлөсемпе җыртаҗҗё.

– Ара, Люлю вёт ку! – тавҗәрса илчө Мәрлуш, пукане җинчен асәнсанах. – Эпир әна кунён-җёрён шыратпәр. Авә әҗта иккен вәл. Ай-ай-йй!

Ирёке янә шәши шәтәка тарса кёрсен, кушак җури тарән шухәша кайрө: “Пуканене җәлас пулать. Анчах мёнле? Йёкерук вәйлә. Вәл йытта хирёҗ сикме хәрамасть. Эпё вара пёчөк кушак җури җеҗ”.

Мәрлуш чи малтан йёкехуре җул-йёрне лайәхрах тёрөслеме шут тытрө. Мён чухлө шәтәк! Анчах вәрә-хурах ытларах пёринпе кәна усә курать. Пахчара, сарай хыҗёнче, пысәк пёрене выртать. Ун җумёнче җәра вәрәм курәк үсет. Йёкехуре җав пёрене айёнчи җулпа час-часах тухса җурет.

– Юрө, – кәмәллән мәрәлтатрө кушак җури, лутра сарай тәррине уләхса. – Кунта эпир сәнав пункчө тәвәпәр.

Ҙав вәхәтрах пёрене айёнчи шәтәкран чәнах та җәткән хурах тухса кайрө.

Мәрлуш, сарай җинчен сиксе анса, картишёнче темён шырама тытәнчө. Кёҗсех вәл җинҗе пәралук тупрө те унән вёҗне йёкехуре шәтәкө җывәхёнче чавса пытарчө, теприне каллех сарай җине уләхса хәй ларнә вырәна җирөплетсе хучө. Унтан кил хуҗи

хѣрарѣмѣнчен какай татакѣ ыйтса илсе, ѣна шѣтак ѣывѣхне пырса хучѣ, вара хѣй татах сарай ѣине улѣхса вырнаѣрѣ. Вѣхѣт нумаи та иртмерѣ – шѣтакран пѣчѣк ѣѣкехѣуре курѣнчѣ. Ку ѣѣкерук ачи ѣнтѣ. Нѣш-нѣш! шѣршларѣ вѣл. Какай шѣршине сиссе, ѣамрѣк хурахѣн вѣрѣм уссийѣ чѣтресе илчѣ. Хѣрушлѣх ѣинчен шухѣшламасѣр, ѣѣкерук ачи тѣурех аш татакне илме тѣчѣ. ѣакна кѣтнѣ Мѣрлуш ун ѣине ялт сикрѣ. ѣѣкехѣуре куѣ хупма та ѣлкѣреймерѣ, кушакѣн вирлѣ чѣрнисем хушшине ѣакланчѣ. Ыратнипе, хѣранипе вѣл ѣухѣрса ячѣ. Мѣрлуш сарай ѣине сиксе те хѣпарчѣ. Ак хѣйхи ѣѣкерук хашкаса чупса ѣитрѣ. Ывѣлѣ кушак чѣрнийѣсем хушшинче тапѣлтатнине курсан, унѣн пѣтѣм кѣлетки-ѣурѣмѣ чѣтресе кайрѣ, пѣр хушѣ вѣл сывлайми пулчѣ.

– Халех янѣ пултѣр! – хѣрѣлтатрѣ ѣѣкерук хаяррѣн. ѣивѣч чѣрнисемпе пѣренесенчен ѣаклатса вѣл сарай ѣине улѣхма тѣчѣ.

– Эй, кѣске ура! Ѧѣта тапѣлтататѣн? – тѣрѣхларѣ Мѣрлуш, ѣѣкерук ѣине ѣѣлтен аялалла пѣхса. – Ѧсу пулсан, ан каялла. Итле эпѣ каланине.

Мѣн тѣвѣн? ѣѣкехѣуре аялалла лѣпперрѣн сикрѣ.

– Эсѣ ман юратнѣ тусѣн пуканине вѣрласа кайнѣ, ѣна тарѣѣра асаплантарса усратѣн. Ачуна ѣѣлас тетѣн пулсан, халех тавѣрса пар.

– Пустуй сѣмах. Нимѣнле пукане те ѣук ман патѣмра, – пѣлчѣ ѣна ѣѣкерук сиввѣн.

Мѣрлуш чѣнмерѣ, ѣивѣч чѣрнисене кѣна кѣштах пѣчѣртарѣ. Пѣчѣк ѣѣкехѣуре каллех турткалашма, ѣухѣрашма тытѣнчѣ.

– Юрѣ... Килѣшетѣп, – терѣ ѣѣкерук, ѣури ѣуйѣхнине тек тѣсеймесѣр. – Анчах асту, усал кушак ѣури, улталама ан шутла...

– Ман сѣмах ѣирѣп, – терѣ Мѣрлуш мѣнаѣлан.

ѣѣкерук тѣттѣм шѣтака чѣмрѣ те кѣѣех пуканене илсе тухрѣ.

Мѣнтарѣн Люлю! Епле улшѣнса кайнѣ вѣл! Кѣпѣш ѣѣѣсѣ тирпейсѣррѣн сапаланнѣ, халѣ кѣна ѣурѣлакан чечек евѣр илемлѣ сѣнѣ шурѣхса тѣксѣмлениѣ, алли-ури ѣинче темѣн чухлѣ суран.

ѣакна курсан, Мѣрлуш куѣѣсем хаяррѣн ялкѣшрѣѣ.

– Мѣншѣн ѣѣтѣк-ѣатак тум ун ѣийѣнче? – хѣйѣлтатрѣ вѣл, усал пусмѣрѣѣ ѣине кѣѣ-вѣѣ сиксе ларас пек пѣхса. – Халех унѣн илемлѣ тумне тупса пар.

Йёкерук каллех шәтәка кәрсе җухалчә те ним чәнмесёр пуканен пурҗән кёпине курәк җине илсе тухса хучё.

– Пар ывәләма, мён тытса тәратән тата? Яр!

– Халех, – терё Мәрлуш юриех васкамасәр. – Түсёмлёрех пул. Манән каламалли татах пур... Пәх-ха, куратән-и җак пралука? Әҗта пулө тетён эсё унән тепёр вёҗё? Шәп сан йәву айёнче. Кәшт җеҗ туртас пулать... Чухлатән-и вара мён пуласса?.. А-а, пёлетён апла. Кунти вырәнсенчен тухса тасалма сана җур сехет паратәп. Итлемесен, йәву та, ачу-пәчу та пётөмпех татәкән-татәкән сирпёнсе арканаҗҗё... Анчах асту, Йёкерук, җыртса татма ан шутла... Асәрхаттаратәп.

Җапла каларё те Мәрлуш йёкехуре җурине чёрне хушшинчен кәларчё. Лешё сарай хёррине чупса пырса түрех амәшён ытамне кәрсе үкрё. Йёкерук әна пёр-икё хут җатлаттарса илчё те хәвәртрах шәтәкне тёртсе кёртсе ячё.

– Асту, Мәрлуш, – юнарё вәл, җивёч шәлёсене усаллән йёрсе. – Кәтартәп-ха эпё сана. – Вәл вәртах пәрәнчё те симёс курәк әшёнче җухалчё...

Тавраләх шәплансан, Шәшикке хәйён шәтәкёнчен йәпәртатса тухрё.

– Хе-хе, – хаваслән сиккелерё вәл. – Вәт телей! Эсё кунтан кайсан, и-и-и, мён чухлө пурләх юлать... Җулу җәмәл пултәр, күршём... Ха, – терё вәл тепёр самантран ёнсине хыҗкаласа. – Эпё, пёчөк шәши, Мәрлуш тусён юратнә пуканине асапран җәлтәм-җке. Җавәнпа вёсен мана ёмёр тәршшөпе тав туса пурәнмалла. Әҗта кайса җухалчё җав кушак җури? Калаҗас пулать манән унпа. Тек ниҳҗан та тивместөп тесе хут җырса патәр. Мана та, ачасене те... Унсәрән... – Шәшикке хәй патне йәпшәнса пыракан кушак җурине асәрхарё те вёлт кәна тарса пытанчё.

Чәнах та, җав кунтан пуҗласа йёкехуре ашкәнма пәрахрё. Инҗете тарчё пулас – тек ун җинчен сас-хура илтөнмерё.

Хёрача пукане тупәннәшән питё савәнчё. Әна шыва кёртсе таса тум тәхәнтартрё, суранёсене эмеллесе таса вырән җине вырттарчё.

– Җывәр. Хәвәртрах сывал, – пәшәлтатрё вәл. – Тек эпё сана ниҳәҗан та җапла пёччен пәрахса хәвармәп... Мәрлуш тусәм! – кушака урайёнчен җөклесе җупәрларё хёрача. – Эсё мана нимён те пёлмест тетён пулө-ха. Эпё пётөмпех пёлетөп. Мана Люлю

каласа пачё. Эсё питё асла, питё ыра кушак сури. Тавтапус сана пуканене салнашан.

– Мярр! Мярр! – терё Мярлуш ачашланса. – Мён каласмалли пур ун синчен. Туссене пулашма эпё яланах хатёр.

* * *

Усал Йёкерука хуса янанрапа султалак ситрё. Фак вахатра пёчек Мярлуш уссе тёрекленчё, ситённё кушаксен шутне кёчё. Унчченхи пекех вал сивёч, самал, халё те кил хуши хёрачипе тусла. Кёсех тахсан йава саварна кил-суртран Шашиккен те тухса тарма лекрё.

– Пуранма май сукчё. Чуречерен пуса каларса пахма харакан пултам. Пур сёрте те Мярлуша курааттам, – каласа парать, тет, шаши куршисене сёнё ыранта.

Анчах кил-сурта харам пырсенчен тасатрё пулин те, Мярлуш лапланса лармасть, кантарла та, сёрле те тимлё вал.

Нумай пулмасть кантарлахи апат хыссан Мярлуш картишне тухрё. Ампар айне, мёнпур сурт-йёре кёре-кёре тёрёслерё те кашт канма тесе хёвел ашшине ыотрё. Суллахи кун янкар уяр, аша. Сывахрах чэхсем какаласё. Автанё те инсе мар, тислёк купи патёнке тем шырать. Кунтах чэх чёпписем шиплетсе чупкаласё. Амашё те сывахрах ачашшан калаклатса сурет, айван ачисене пурнас йёркине вёрентет.

Хёвел суртинчен кушне хёссе, Мярлуш кан-кавак тупенелле пахса илчё. Султа, пус сийёнке, суначёсене икё енке сарса, хурчка васкамасар яранса вёсет. Картишёнче мён пуррине сивёч кусёпе санать.

“Епле илемлен вёсет, – шухашларё Мярлуш. – Хам ёмёрте пёрре те пулин саван пек суле сёкленсе курасчё. Шел, сунатам сук”.

Сапла шухашларё те тепёр аякё сине савранса ыортса кушне хуррё. Каташ пулначчё кана, сасартак чэхсем шуйханса катиклетни халхана пырса кёчё. Савантах тахашё сухарса ячё:

– Хурах! Пулашар! Пулашар!

Мярлуш сиксе тачё. Мён пулна? Кама пулашмалла? Пахать – картишёнче чэхсем те, автан та сук. Халё кана чёпсем чупкаласа суренё ыранта пысак кайак сапкалашать. Ун умёнче чёп амашё тапалтатать. Суначёсене сарна, тёкне таратна, кусё хёрелсе кайна, сиксе тухас пек харушшан ялкашать.

– Хурах! Пулашар! Пулашар! – вёсёмсёр сухарать чэх вайла ташманне хирёс сиксе.

Хастар чөреллө Мәрлуш җакна тек ләпкән пәхса тәма пултараймарё. Чәх-чәппе сыхласси, паллах, кушак ёҗё мар. Җапах тәван картишёнче темиҗе утәмра усал хурах пуҗтахланнине епле чәтән? Айәпсәр чәпсене те шел. Авә епле хәраса ўкнё вёсем, мёскёнсем...

Мәрлуш куҗёсем йәлкәшса илчәҗ. “Ах, путсёр! Вәт җәткән!” – шухәшларё кушак. Урисене пёр җёре пуҗтарса, хәлхине хёстерсе, вәл җёр җумне ләпчәнчө.

Хурчка, чәхха вәйлә кәкәрёпе тёрте-тёрте ярса, чәп патне ыткәннәччө кәна, шәп җав вәхәтра х-х-х! тесе Мәрлуш кайәк җурәмё җине сикрө.

Җакна кётмен хурчка каялла талпәнчө, ыратнине тўсеймесёр, темиҗе хутчен туртәнкаласа сиккелесе илчө. Җапах сәхас шутпа кукәр сәмсине кушак енне пәрчө. Мәрлуш хәйне кўрентерме памарё, малти урине вёҗертрө те хурчкана пуҗёнчен ыратмаллах чавса илчө. Җәләнма хәтланса, кайәк җуначёсене сулкалама тытәнчө те сывләшалла җөкленчө.

“Ай, эпё те вёҗетөп!” – шухәшласа илчө Мәрлуш чылаях хәраса.

Чи малтан вёсене урамра вылякан ачасем асәрхарёҗ.

– Пәхәр-ха, пәхәр! Хурчка кушака җуначө җине лартса таҗта илсе каять! – тёлөнче кәшкәрчө пёри.

– Ай-уй! Чәнах та! – сасә пачёҗ җитённё җынсем те.

– Мәрлуш вёт ку! Мәрлуш! Мәрлуш! – кәшкәрчө пөчөк тусёшён хәраса ўкнё хөрача.

Анчах кушак әна илтмерө, кайәк ўт-тирёнчен тата җирөпрех тытрө җеҗ. Җәткән кайәк кушака җурәмё җине лартса ярантарнине кёҗех пөтөм ял хаваслән сәнаса пәхса тәчө.

Хурчка тек тўсеймерө, ял хыҗёнчи җырма урлә аран-аран вёҗсе кәҗрө те сухаланә җёр җине анса ларчө.

Калама җук хәранә Мәрлуш пёр самант та тәхтамарө, чөрнине вёҗертрө те, хәйне такам ывәтса янә пек, тарән җырма төпнелле вирхёнчө.

“Вёҗсе куртәм! – савәнса шухәшларө вәл, хәрани иртсе кайсан. – Җўлтен аялалла пәхма хәрушәрах та, анчах пурпөр лайәх. Мёнпур яла тёлөнтертөм. Пирён картишне урәх анмё ку хурчка”.

Лапсәркка хөрлө тумне шәлса якатнә хыҗҗән Мәрлуш васкамасәр килнелле утрө.

Паттър кушака картишёнче хапал тусах кётсе илчѣс. Хурчкаран ампар айне кёрсе тарнă кёрнеклѣ автан, хёрлѣ киккирикне айăплан силлесе, Мърлуш умёнче хăюсърран пушне тайрѣ те тулă пѣрчи пырса хучѣ. Анчах хастар кушак хăравсă ѣине саврăнса та пăхмарѣ, кăпашка илемлѣ хурине манаслан сѣклесе иртсе кайрѣ.

Чѣп амăшѣ Мърлуша хаваслан кăлăклатса тав турѣ. Пѣчѣк чѣпсем хăйсене вилѣмрен хăтарнă хастар кушак умёнче, салтаксем пек, пусѣсене маттурран сѣклесе, урисене сирѣппѣн пусса ута-ута иртрѣс.

– Мърлуш! Мърлуш таврăнчѣ! – илтѣнчѣ сав самантрах хаваслă сасă. Картишне чупса кѣнѣ хѣрача кушака йăтса илсе хăй сумне сунăрларѣ.

– Кала-ха, тархасан, мѣнле хăрамаран эсѣ саван пек сяткан, вайлă кайăк сине утланса ларма? – ыйтрѣ вăл.

– Мърр, мърр, – терѣ лешѣ ачашланса, – пѣчѣк чѣпсене хутѣлерѣм... Тата вѣсѣсе курас килчѣ...

КАМ ЭСѢ?



Мър-Мър ятлă кушак пысăк, съллѣ суртра, ашă, сутă хваттерте пурăнать, тутлă снет, сѣмсе вырăн синче сывăрать. Пурнăс лайăх. Ирѣке тухса суреме май пулсан тата та лайăхрахчѣ те... Кичемрех сав. Кăлармассѣ ана хусисем хваттертен, инкек-синкек пуласран шикленѣсѣ.

Саванпа Мър-Мър чурече янахѣ сине сиксе хăпарать те сутă кантăкран сехечѣ-сехечѣпе тулалла пăхса ларать.

Унта пачах урăхла пурнăс. Сынсем вѣсѣмсѣр каллѣ-маллѣ кускалассѣ, ача-пăча шавласа чупать, машинăсем кѣрлесе иртессѣ. Кунтан, вун улттăмѣш хутран инсете тăсăлакан хула сурчѣсем те лайăх курăнассѣ. Тѣрлѣ вѣсем: пѣрисем, юпа евѣр, съллѣ, ансър, теприсем вăрăм, лутака. Лерелле усă хир сарăлса выртать, сѣрпе пѣлѣт пѣрлешнѣ сѣрте симѣс вăрман тăсăлать.

Акă хуса хѣрарăмѣ ѣсрен килчѣ. Аллинчи сумкине урайне лашт пăрахрѣ те тепѣр пълѣм алăкѣ хысѣнче сухалчѣ. Аякѣ сине йăваннă сумкăра вара пѣчѣк чѣрчун курăнчѣ. Малтан пушне кăларчѣ, шиклѣ кусѣпе йѣри-тавра пăхса саврăнчѣ, хăлхине выляткаласа илчѣ, унтан урайне ялт сикрѣ. Хысалти урисем

çине ҫёкленсе малтисене кәшт-кашт сәтәркаларё, тёксём кәвак кёрёкне якатрё, вәрәм хўрине выляткаласа илчё.

Мәр-Мәр ун çине хускалмасәр, шәппән пәхса ларчё.

– Эсё кам? – ыйтрё вәл юлашкинчен, чўрече янахё çинчен сиксе анса.

ҫакна кётмен чёрчун шартах сикрё.

– Эпё... Эпё...

Урәх вәл нимён те каламарё, мёнпур кёлеткипе чётресе Мәр-Мәр çине куçне тёллерё ҫеҫ. ҫапла вёсем кёске вәхәт пёр-пёрин çине тинкерсе пәхса ларчёҫ.

– Ан хәра, ан хәра, – терё Мәр-Мәр.

Вәл кётмен хәна ҫывәхнех куçса ларчё те малти урипе әна пуçёнчен хуллен ачашласа илчё. – Атя туслашатпәр. Эпё кушак Мәр-Мәр. Эсё кам?

– Эпё... Эпё, – терё каллах палламан чёрчун, чётреме чарәнмасәр.

– Ай-у-уй! – илтёнсе кайрё ҫав самантра тёлённё сасә.

Пўлёме кёнё хуҫа хёраpäмё куçне чарса пәрахса пёчёк чёрчун çине тёллерё.

– Ай-уй! Әҫтан, мёнле майпа лекнё эсё кунта?

Йәпәр-япәр хўринчен ярса тытрё те урама тухмалли аләк енне васкарё.

– Коля! Микула! Эсё цирк валли шәши кирлё теместёнччё-и? – илтрё Мәр-Мәр уҫә аләкран. – Акә, ме!

“Шәши теҫҫё апла ку чёрчуна. Ха... шәши, – шухәшларё кушак, диван çине сиксе хәпарса. – Тахҫан, такамран илтнё пек туйәнәт ҫак сәмаха. Аннерен марччё-ши? ҫук, Ас тумастәп. Маннә”, – вәл пуçне, урисене пёр вырәна ҫавәрса хучё те куçне хупрё.

АВТАНПА ТИЛЁ



ерма киртишёнче темён чухлё чәх-чёп ҫўрет. тул енче ҫўллё карта хыҫёнче сарә тилё йәпшәнса пырать. Шёвёр сәмсине унта-кунта тёрткелесе пәхәт, анчах ниҫта та кёмелли ҫук.

Акә хўме çине автан вёҫсе ларчё, ҫуначёсене ҫат-ҫат-ҫат! ҫапрё те янравлән юрласа ячё.

– Ки-ки-ре-к-у-у!

– Ах, автан тус, – йӓпӓртатса пычӓ ун патне тилӓ. – Сассу ытла та хӓватлӓ санӓн. Вӓйлӓ пулас эсӓ. Ан кунта, пӓрле выльӓпӓр.

– Вӓхӓт ҫук манӓн санпа выляма. Эпӓ Хураҫкӓ тусӓма чӓнетӓп. Вӓл паян ирех вӓрманӓ тилӓ тытма кайрӓ. Ки-ки-ре-ку-у-у! – каллех хыттӓн янравлӓн кӓшкӓрчӓ автанӓ. Ҷакна илтсен чее тилӓ вӓлт! ҫаврӓнчӓ те тарӓн ҫырма еннелле вӓҫтере пачӓ.

Салтант ытла тус
Салтант ытла тус

Салтант ытла тус
Салтант ытла тус

Салтант ытла тус
Салтант ытла тус
Салтант ытла тус
Салтант ытла тус
Салтант ытла тус
Салтант ытла тус

Тупмалли

Кил хуралси	3
Пахчара	3
Кишёр-мишёр	5
Ҷалтәмәр!	6
Атусьпа Маруҗ	7
Автатти кунё	9
Ҷенё җул каҗё	12
Хастар Мәрлуш	15
Кам эсё?	21
Аванпа Тилё	22

Зоя Алексеевна Нестерова
Юмахсем

Редактор Э.И.Патмар
Набор, макет и оформление А.Г.Сидорова

Халәх әс-хакәлә – Мудрость народная №2(21), 2006
Учредители: Эдисон Патмар, Николай Егоров

Журнал зарегистрирован в Госкомпечати ЧР, Рег. № Ч0279
Адрес редакции: 428010, Чебоксары, ул. Б. Хмельницкого, д.76-9, тел. 35-07-34

Алсырәввәсенә рецензилемәҗҗә, тавәрса памаҗҗә.

Объем 60x84, усл. печ. л. 1,5 май, 2006г. Тираж 1000

Отпечатано в типографии издательства «Новое время»
г.Чебоксары, ул. Ломоносова, 2. Тел. 46-43-46

Турă панă пилпе

Чăваш ыравçи Зоя НЕСТЕРОВА проза äсти пулнине пур вулакан та пелет пулĕ ёнтĕ, анчах вăл савă та хайланине сахал кам пелет, мёншён тесен пичетлемен вёсене ыравçă ништа та. «Чун уçсийёсем вёсем», – тесе калать Зоя Алексеевна хайён саввисем пирки. Юрă-савă этемшён яланах самант чун уçсийё пулнă. Зоя Нестерован та кашни савви – уйрăм самант хавхаланавё. Вёсене ыравçă пёр хайшён çеç хайлать тесе шутлать. Анча вёсемпе паллашсан çав шухăшпа килёшме çук. Вёсенче пётём этемлĕх шухăш-туйăмёсем те витёмлĕ ўкерённĕ. Савăç (прозаик çеç мар вăл) хай каларăшле, «Турă панă пилпе» хайланă çак тăпăл-тăпăл чипер савăсене, çавăнпа вёсем кашни вулаканăн чунёнче ашă та ырă камăл çуратассăн туйăнать.



Зоя Алексеевна НЕСТЕРОВА утас çулсене утса иртнĕ, çитес çула ывахарнă ыравçă. Кăçалхи раштавăн 24-мёшёнче унăн пысăк юбилейё. Вăл Красноармейски районне кёрекен Анат Кушар (Кушар Упи) ялёнче çуралса ўснĕ. Упири вăтам школта вёреннĕ хыççăн Шупашкарти педагогика институтне кайса кёнĕ. Унтан вёренсе тухсан Комсомольски районёнчи Чурачăк, Шупашкар районёнчи Шемшер, Красноармейски районёнчи Упи вăтам школёсенче ырăс чёлхипе литературине вёрентнĕ. Унтан çирём çул патнелле Магадан облаçёнче çав предметпа учительте ёçленĕ. Халĕ Шупашкарта пурăнать. Чăваш Республики писателёсен Союзён, РФ писательсен Союзён членё. Вăл темиçe кёнеке авторё. Эппин, Турă панă пилёпе татах та айнаçлă ёçлеме ырлăхпа сывлăх та тумхахсёр çул сунар апа.

**Чăваш Республикин писателёсен ячёпе
Михаил СТАВСКИЙ критик.**